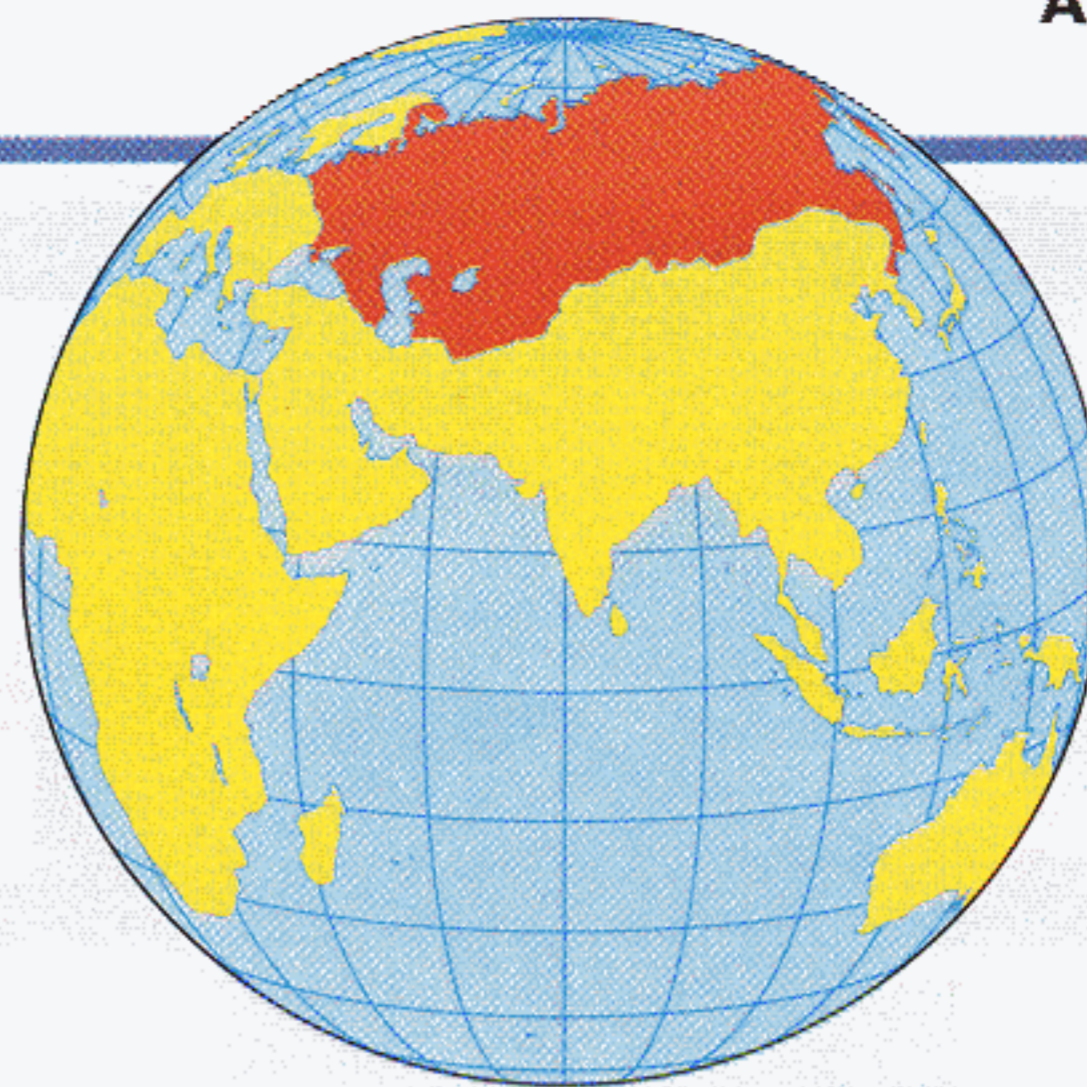

REPUBLICILE TRANS- CAUCAZIENE

Georgia

Armenia

Azerbaidjan

GEORGIA

Suprafața
69.700 km²
Populația
5.456.000 locuitori (70% georgieni)
Densitatea populației:
78 locuitori/km²
Capitala și orașul cel mai mare:
Tbilisi, 126.000 locuitori

TRECUTUL ISTORIC

Georgia are o cultură străveche, cu limbă și alfabet propriu. Majoritatea populației este creștin ortodoxă. Unul dintre cei mai faimoși georgieni a fost Iosif Stalin. Georgia a devenit independentă în 1918, apoi a devenit parte a URSS în 1921, de care s-a despărțit în anul 1991 și a devenit membră a ONU. S-a alăturat Comunității Statelor Independente (CSI) în 1994. Georgia are mai multe regiuni în care minoritățile etnice doresc o mai mare autonomie: Ossetia de Sud din centrul și nordul Georgiei, abolită ca entitate separată în anul 1990, Abhazia din nord-vest și Abhazia din sud-vest. La începutul anilor 1990 în aceste regiuni au avut loc lupte între cele trei minorități etnice și forțele georgiene, cauzând instabilitate politică gravă.

CARACTERISTICI GEOGRAFICE

Georgia are un teren aspru, conținând cele mai înalte vârfuri din Munții Caucaz. O treime din suprafața țării este împădurită. Pe coasta Mării Negre clima are caracter mediteranean, dar este rece în munți. Tbilisi are o temperatură medie de 3°C în ianuarie și 25°C în iulie, cantitatea de precipitații fiind de 47 cm pe an.

INDUSTRIA

Sunt importante cărbunele din Tkvarcheli și Tkibuli, manganul și alte minerale precum țiteiul, aurul și fierul. Lângă Tbilisi se produce energie hidroelectrică. Siderurgia și construcțiile navale sunt în dezvoltare. La Rustavi este o uzină metalurgică și la Kutaisi o uzină de motoare. Agricultură locală furnizează materia primă pentru prelucrarea textilelor, a ceaiului și a alimentelor.

AGRICULTURA

Din cauza terenului aspru doar o mică suprafață poate fi cultivată, însă se găsesc culturi bogate răspândite pe arii izolate. Depresiunile subtropicale, de-a lungul coastei Mării Negre, produc ceai, citrice, ulei de tung, lacuri și cerneluri de tipografie. Regiunea din jurul orașului Kutaisi este vestită pentru podgorii și mătase. Grânele, cartofii, sfecla de zahăr și legumele sunt răspândite și sunt importante carnea, laptele, ouăle și lăna.

ARMENIA

Suprafața
29.800 km²
Populația
3.645.000 locuitori (93% armeni)
Densitatea populației
110 locuitori/km²
Capitala și orașul cel mai mare:
Erevan, 1.199.000 locuitori

TRECUTUL ISTORIC

Armenia este un regat antic, având în trecut centrul în Vf. Ararat. În secolul al IV-lea e.n. a devenit prima țară care a adoptat creștinismul ca religie de stat. Armenia a devenit republică a URSS în anul 1920 și și-a obținut independența în 1991. Este membră a CSI și a ONU. Problemele economice rezultate din cutremurul din 1988 au fost intensificate de conflictul cu Azerbaidjan privind regiunea disputată Nagorno Karabah, a cărei populație creștină se opunea conducerii azerbaidjane musulmane. Au avut loc lupte intense între etnicii armeni, ajutați de Armenia, și azerbaidjani. Până în 1993 etnicii armeni cereau controlul regiunii Nagorno Karabah. Armenii au ocupat și regiuni care legau Nagorno

Karabah de Armenia, în ciuda opunerii Azerbaidjanului.

CARACTERISTICI GEOGRAFICE

Armenia este muntoasă, cu vârfuri de peste 3000 m, cel mai înalt fiind Vf. Agri Dagi (Vf. Ararat), 4090 m. Verile sunt calde și secetoase iar iernile reci. La Erevan, temperatura medie este de -5°C în ianuarie și 25°C în iulie, cantitatea de precipitații fiind de 32 cm pe an.

AGRICULTURA

Doar o mică suprafață este potrivită pentru culturi, dar în regiunile fertile în valea râului Aras se cultivă bumbac, viță de vie, migdale, măsline, grâne și legume. Suprafețele întinse sunt folosite pentru pășunat, în special în munți.

INDUSTRIA

Zăcămintele de minerale sunt numeroase și sunt disponibile multe surse de hidroelectricitate. Industria este dezvoltată, mai ales producția de cauciuc sintetic, de îngrășăminte, de textile, de alimente, de materiale de construcții și construcțiile. Economia a fost perturbată de blocada care

împiedica importarea petrolului și a gazelor naturale din estul Azerbaidjanului.

AZERBAIDJAN

Suprafața
86.000 km²
Populația
7.400.900 (83% azeri musulmani)
Densitatea populației
81 locuitori/km²
Capitala și orașul cel mai mare
Baku, 1.757.000 locuitori

TRECUTUL ISTORIC

A obținut independența în anul 1918, și a devenit republică a URSS în 1920. A devenit din nou independentă în 1991 și acum este parțial atașată de CSI și este membră a ONU. Din anul respectiv se duce un război civil pentru regiunea autonomă Nagorno Karabah. Azerbaidjan include și Republica Autonomă Nahicevan, o regiune separată de Azerbaidjan de teritoriul armean. Conflictul cu Armenia este o constantă în istoria modernă a țării.

CARACTERISTICI GEOGRAFICE

Nord-estul cuprinde Munții Caucaz, cu munți mai mici în sud. Depresiunea din centru

este străbătută de râurile Kura și Aras. Clima este continentală, dar iernile sunt reci.

AGRICULTURA

Deși terenul arabil reprezintă mai puțin de 10% din suprafața totală, bumbacul, tutunul, strugurii, cerealele, orezul, legumele și mătasea sunt produse importante. De-a lungul țărmurilor de sud ale Mării Caspice se găsesc plantații de ceaiuri și de citrice.

INDUSTRIA

Petrolul și gazele naturale aduc multă bogăție țării. Principalele zăcăminte de petrol sunt la vest, nord și sud de Baku. S-au construit rafinării în apropiere, și o conductă leagă Baku de Batumi, la Marea Neagră. Alte zăcăminte minerale sunt de fier, cupru, plumb, zinc și aluminiu. S-au dezvoltat multe ramuri ale industriei, în special siderurgia și prelucrarea aluminiului la Sumgait. Stepankert și Lenkoran din sud sunt centre industriale pentru produse chimice, textile și din piele.

